

Паме. Требва да ся покоряваме на Божія-та воля.

Кон. Богъ иска да сме ревностни на честь-та наша. И кой-то претерпява поруганія-та оиъ е достойнъ за тѣхъ.

Паме. Какво можеме да сториме въ настояще-то наше состояніе?

Кон. Да испытаме всяко средство за да възстановиме уничижена-та наша честь. Да откриеме лукавства-та и правосудіе да искаме.

Паме. Увы! кое средство имаме за да подкрѣпиме правда-та наша? Мужъ мой нашъ неприятель е. Милордъ Артюрь е въ подозрѣніе. Кой може въ помощъ наша да говори? кой да поеме нашій судъ правда за да получиме?

Кон. Азь, дщеря моя, азь истый ще ида на нозѣ-те царски да препадна и съ слезы-те си, и съ моленія-та мои. . .

Паме. Че какъ щеше дерзна да ся представишь предъ царя? ты, кой-тоси още подъ судъ, и да ся подложнишь въ опасностьъ що-то да ся лишишь и отъ упрощеніе-то, за кое-то можешъ още да ся надѣвашъ?